

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 19Csp/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120208822
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Bačová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3120208822.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Bačovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: E. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, T., zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 601,84 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 431,50 Eur s príslušenstvom zastavuje.
- II. Súd žalobu zamietá.
- III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43,40 %.

odôvodnenie:

1. V predmetnej veci sa pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s.) podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 722,53 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.05.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Vo svojej žalobe uviedol, že Všeobecná úverová banka, a.s. je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia 2 19Csp/69/2020

uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. a žalovaný uzatvorili spolu dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške X.XXX,- Eur. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 66,33 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 3.979,80 Eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 2.934,11 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom z dňa 28.03.2018 - Predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a dňa XX.XX.XXXX úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa XX.XX.XXXX - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu

naraz. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 722,53 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu v sume 138,09 Eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 3.535,95 Eur, pričom uhradil sumu 2.934,11 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 120,69 Eur. Istina + Náklady - Úhrady = Dlžná suma 3.535,95 Eur + 120,69 Eur - 2.934,11 Eur = 722,53 Eur. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 Eur. Žalobca uviedol, že zostatok pohľadávky vo výške 860,62 Eur zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 138,09 Eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného: Dlžná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma (722,53 Eur - 0 Eur = 722,53 Eur).

2. Podaním doručeným súdu dňa 15.03.2021 pôvodný žalobca na výzvu súdu v zmysle § 138 CSP zo dňa 01.03.2021 oznámil súdu, že netrvá na uplatnenej žalobe v časti nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 120,69 Eur a v tejto časti zobral podanú žalobu čiastočne späť. Žalobca navrhol, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 601,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 601,84 Eur od 29.05.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

3. Vzhľadom k tomu, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred doručením žaloby žalovanému, súd v zmysle § 145 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) konal o zvyšku nároku, t. j. o zaplatenie sumy 601,84 Eur s príslušenstvom, bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti. 3 19Csp/69/2020

4. Okresný súd Trenčín žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 19Csp/69/2020-35 zo dňa 22.04.2021, proti ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor s vecným odôvodnením, a preto súd uznesením zo dňa 13.05.2021, č. k. 19Csp/69/2020-46, právoplatným dňa 09.06.2021, platobný rozkaz zrušil.

5. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Namietal, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Zároveň ročná úroková sadzba vo výške 26,98 % je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery zo splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci 9/2015 bola vo výške 10,43 %. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Uvedené uviedol aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku sp. zn. 17Co/26/2015. Keďže úroková sadzba uvedená v zmluve o pôžičke prevyšuje o viac ako o 150 % priemerné úrokové miery obdobných úverov obchodných bánk zverejnených NBS v čase uzatvorenia zmluvy, s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka, je zmluva o pôžičke v časti zmluvného úroku neplatná, čo má v konečnom dôsledku za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neuniesol dôkazné bremeno. Podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca v podanom žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nemôže spôsobovať žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu. Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo do sféry dispozície žalovaného, žalobca nepreukázal, že žalovaný mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že v konaní dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady, a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatení dlhu v zmysle čl. 9 bod 9.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním

žalovaného. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia však uviedol, že žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Žalobca uviedol, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Vo vzťahu k overovaniu bonity 4 19Csp/69/2020

žalovaného žalobca poukázal na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalobca poukázal na to, že nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalovaný v žiadosti uviedol rodinný stav slobodný, počet nezaopatrených detí - 0 a priemerný mesačný príjem vo výške 1.000,- Eur. Podľa vtedy platných riskových podmienok, existujúci klienti s dobrou platobnou históriou nemuseli preukazovať svoj príjem pri pôžičkách do výšky 5.000,- Eur. Žalovaný v čase posudzovania žiadosti patril k dlhoročným, dobrým klientom, pričom dovtedy všetky splátky uhrádzal vždy riadne a na čas. Žalovaný v žiadosti uviedol mesačné finančné výdavky na splátky existujúcich úverov vo výške 200,- Eur. Jeho skutočné finančné výdavky však boli vo výške 220,- Eur. Dopyt sa však vykonával v aplikácii, ktorú už žalobca nemá k dispozícii. Výsledná voľná platobná kapacita žalovaného v čase posudzovania žiadosti bola vo výške 581,91 Eur. Mesačná splátka úveru č. XXXXXXXX predstavovala 66,33 Eur. Vzhľadom k vyššie uvedenému bol žalobca toho názoru, že bonita žalovaného bola riadne posúdená a taktiež, že uplatňované úroky zo zmluvy nie sú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný bol riadne oboznámený so všetkými parametrami uvedenej zmluvy, pričom tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluvne predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1, t. j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval, keď napriek značnej úverovej zaťaženosti poskytol žalovanému úver, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 5 19Csp/69/2020

zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku obhajuje zákonnosť nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky odkazom na všeobecné obchodné podmienky, kde sa v článku 9 bod 9.4 uvádza, že súčasťou pohľadávky sú aj náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Zo strany žalobcu však nebol predložený žiadny listinný dôkaz o oprávnenosti nákladov

na vymáhanie pohľadávky a preto žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania nároku na náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Žalovaný ďalej uviedol, že na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedený právny názor potvrdil aj Krajský súd v Žiline vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018, sp. zn. 10Co/84/2018. Zároveň žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Bankovej rady NBS zo dňa XX.XX.XXXX číslo NBS1-000-024-396. Keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovaného pred dorúčením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Keďže úroková sadzba uvedená v zmluve o pôžičke prevyšuje o viac ako o 150 % priemerné úrokové miery obdobných úverov obchodných bánk zverejnených NBS v čase uzatvorenia zmluvy, s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka, je zmluva o pôžičke v časti zmluvného úroku neplatná, čo má v konečnom dôsledku za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Žalobca neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, na základe ktorých by bolo preukázané, že úroková sadzba je v súlade s dobrými mravmi. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Súd na základe podaného návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu uznesením zo dňa 02.08.2021, č. k. 19Csp/69/2020-64 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, vstúpil nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.10.2021.

9. Podaním doručeným súdu dňa 25.04.2022, doplneným podaním doručeným súdu dňa 26.04.2022, žalobca zbral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 431,50 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z dôvodu, že žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady v sume 431,50 Eur, nasledovnými platbami: úhrada zo dňa 23.03.2021 v sume 431,50 Eur. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. V zmysle tohto späťvzatia žalobca upravil petiu žaloby a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 170,34 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 601,84 Eur od 29.05.2018 do 23.03.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 170,34 Eur od 24.03.2021 do dňa zaplatenia, a náhradu trov konania. Žalobca ďalej uviedol, že námietka žalovaného týkajúca sa ročnej úrokovej miery nákladov je neopodstatnená, a to z nasledovných dôvodov. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2.300,- Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 66,33 Eur. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby 26,98 %. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal predstavuje 3.979,80 Eur. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje 6 19Csp/69/2020

vyjadrenie v RPMN vo výške 26,98 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatou poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1.500,- Eur do 6.500,- Eur vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s ust. § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2015 so stavom ku dňu 30.06.2015 predstavovala 18,01 %. Výška dojedanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 26,98 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Z uvedeného vyplýva, že sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, a preto výška dojedanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 26,98 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2015 so stavom ku dňu 30.06.2015 vo výške 14,03 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2015 so stavom ku dňu 30.06.2015 vo výške 18,01 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Na podporu uvedeného žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Co/181/2017 - 74 zo dňa 25.01.2018 a tiež na rozsudok Krajského súdu v Banskej

Bystrici č. k. 12Co/284/2017 - 142 zo dňa 30.11.2017, ktoré sa stotožňujú s právnou argumentáciou žalobcu. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukázal na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený, bol predložený pri podpise úverovej zmluvy a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Taktiež treba podotknúť, že veriteľ si vyžiadal od žalovaného za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom a bankovom registri klientskych informácií, ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Žalobca mal za to, že zdroj príjmu a schopnosť splácať predmetný úver boli preukázateľne preverené, a teda nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu 7 19Csp/69/2020

povinnosti skúmania bonity žalovaného sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. Čo sa týka nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, tieto si žalobca v konaní neuplatňuje. K zosplatneniu pohľadávky žalobca uviedol, že toto bolo medzi stranami dohodnuté v zmluvných podmienkach - čl. 9 bod 2, ktoré sú súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX. Žalobca zastával názor, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa dorúčením upozornenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 9.2 zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Zmluvné strany na znak prejavenej vôle zmluvu spolu so zmluvnými podmienkami opatrili svojimi podpismi. Nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, v zmysle ustanovení zmluvy a zmluvných podmienok, bol žalovaný formou Predžalobnej upomienky zo dňa 28.03.2018 upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Keďže u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.05.2018 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.05.2018). Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia žalobca uviedol, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Žalobca uviedol, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne v súlade s ust. § 92 zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. V súvislosti s uvedeným poukázal na § 151 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval skutočnosť týkajúcu sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a taktiež ani skutočnosť, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Navyše podľa odborného vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.07.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp. zn. 13C/79/2014, ak je úver splatný v splátkach

(bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách. Terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť za splnenia uvedených predpokladov, ako pohľadávky zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta, predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru ako aj prípadných iných nárokov i už poplatkov alebo prípadných sankcií. V opačnom prípade, resp. v prípade 8 19Csp/69/2020

vymedzenia pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90-dňového omeškania. Podporne poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11.05.2021, č. k. 14CoCsp/52/2020, bod 17 odôvodnenia, ktorým sa odvolací súd vyjadril k zosplatneniu pohľadávky, kde samotné zosplatnenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami. Rovnako poukázal aj na uznesenia tohto súdu č. k. 11CoCsp/11/2021-179 zo dňa 22.04.2021, bod 6.3 odôvodnenia a č. k. 16CoCsp/22/2021-2224 zo dňa 06.10.2021 bod 8 a 9 odôvodnenia, v ktorom sa súd nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu a rovnako Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pripísal deklaratórne účinky. K vyššie uvedenému dal žalobca do pozornosti aj rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 36Csp/210/2020- 144 zo dňa 21.09.2021.

10. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 25.04.2022 uviedol, že v danom prípade sa právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. stala Všeobecná úverová banka, a.s. Pohľadávku, ktorá je predmetom konania vo vyššie uvedenej právnej veci, postupoval bankový subjekt Všeobecná úverová banka, a.s. a preto sa na takéto postúpenie vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018, v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 a v uznesení sp. zn. 1Obdo/92/2018 z 20.11.2019, okrem iného uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Je teda právne irelevantné, ak žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku poukazuje na moment doručenia žalobného návrhu žalovanému, keďže z vyššie uvedeného právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené ku dňu postúpenia a nie následne po doručení žaloby. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzujú vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa dňa 01.01.2018 stala právnym nástupcom Všeobecná úverová banka a.s. Keďže v danom prípade postupovala pohľadávku VÚB, a.s. v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, bolo jej povinnosťou vypracovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže tak neurobila, neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z dikcie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že toto ustanovenie sa vzťahuje výlučne na banku alebo pobočku zahraničnej banky. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda v roku 2016 a 2017 sa na ňu nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala Všeobecná 9 19Csp/69/2020

úverová banka, a.s. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné vykonávať obchody s pri vynaložení odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Podľa názoru žalovaného splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nemožno

stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinnosti banky, alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s. Žalovaný zároveň uviedol, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou a neskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keďže nepreveril úverové zaťaženie žalovaného v žiadnom bankovom alebo nebankovom úverovom registri. Na Okresnom súde Skalica prebieha niekoľko súdnych konaní, v ktorých sa veritelia domáhajú od žalovaného zaplataenia dlžnej sumy. Pokiaľ by žalobca preveroval úverové zaťaženie žalovaného k poskytnutiu úveru by vôbec nedošlo, keďže žalovaný je evidovaný ako dlžník voči viacerým veriteľom, voči ktorým má svoje záväzky po splatnosti v omeškaní. Keďže právny predchodca žalobcu si nepreveril úverovú zaťaženosť žalovaného v žiadnom úverovom registri, a teda pri skúmaní bonity žalovaného hrubo porušil § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Z dikcie ustanovenia § 11 ods. 2 citovaného zákona však okrem bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyplýva pre veriteľa ďalšia sankcia, resp. povinnosť, v zmysle ktorej veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, preto predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony, a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 25.05.2022. Na pojednávanie sa žalobca, právny zástupca žalobcu, žalovaný a ani právny zástupca žalovaného nedostavili. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 13.05.2022 ospravedlnil neúčast' žalobcu a jeho právneho zástupcu na nariadenom pojednávaní, súhlasil s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Podaním doručeným súdu dňa 18.05.2022 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu ospravedlnil neúčast' žalovaného, ako i jeho právneho zástupcu na nariadenom pojednávaní s tým, že žalovaný súhlasil, aby súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a nežiadal z dôvodu 10 19Csp/69/2020

svojej neprítomnosti odročiť pojednávanie na iný termín. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd podľa § 180 CSP spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, žalovaného a právneho zástupcu žalovaného.

12.1 Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

12.2 Z notárskej zápisnice N XXXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX, R. XXXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, spísanej pred notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave, na Hodžovom námestí č. 3 vyplýva, že dňom XX.XX.XXXX došlo k zániku spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a to jej rozdelením a následným zlúčením s nástupnickými spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátene názov: VÚB, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a VÚB Leasing, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045. Na základe Projektu rozdelenia zlúčením právnym nástupcom pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. vo vzťahu k predmetnej právnej veci sa stala Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej aj len „VÚB, a.s.“).

12.3 Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa XX.XX.XXXX medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vyplýva, že veriteľ poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 2.300,- Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 66,33 Eur, prvá splátka bola splatná dňa 20.10.2015, ďalšie splátky boli splatné vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 09/2020. V predmetnej zmluve

boli ako „celkové náklady spotrebiteľa“ uvedená suma 1.679,80 Eur, ako „celková čiastka“ uvedená suma 3.979,80 Eur. Fixná ročná úroková sadzba bola stanovená vo výške 26,98 %, RPMN vo výške 26,98 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 18,01 %, odplata vo výške 26,98 %, najvyššia prípustná výška odplaty 27 %. Žalovaný zároveň dňa XX.XXXXXX podpísal aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere.

12.4 Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný uhradil celkovo sumu vo výške 2.934,11 Eur.

12.5 Z predžalobnej upomienky zo dňa 28.03.2018 adresovanej žalovanému (poštová zásielka sa vrátila z dôvodu, že adresát je neznámy dňa 03.04.2018), vyplýva, že VÚB, a.s. oznámila žalovanému, že eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 173,29 Eur a upozornila ho, že ak do 05.05.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť.

12.6 Z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že VÚB, a.s. oznámila žalovanému, že jeho dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Dĺžná čiastka ku dňu vyhotovenia oznámenia predstavovala sumu v celkovej výške 1.719,56 Eur, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jeho úplného zaplatenia. Súd nemal preukázané odoslanie predmetnej listiny žalovanému.

12.7 Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok k XX.XX.XXXX pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXX uzavretej dňa XX.XX.XXXX so žalovaným ako dlžníkom na žalobcu tak, ako to vyplýva z oznámenia o postúpení pohľadávky 11 19Csp/69/2020

adresovaného žalovanému, datovaného dňa XX.XX.XXXX. Žalovaný netvrdil, že by mu táto písomnosť nebola doručená, a preto jej doručenie žalovanému nebolo sporným.

12.8 Podľa súhrnných informácií o novoposkytnutých úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrťrok 2015, priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch vo výške od 1.500,- Eur do 6.500,- Eur vrátane, od 1 do 5 rokov, predstavovala 18,01 %.

13. Žalobca v priebehu konania zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 431,50 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z dôvodu, že žalovaný po podaní žaloby vykonal dňa 23.03.2021 úhradu v sume 431,50 Eur. Na základe uvedeného preto súd najprv rozhodoval o čiastočnom späťvzatií žaloby.

14.1 Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

14.2 Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14.3 Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorým je späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 431,50 Eur s príslušenstvom, súd výrokom I. tohto rozsudku konanie v tejto časti zastavil. V danom prípade súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby v tejto časti nebol potrebný, nakoľko k nemu došlo pred prvým pojednávaním vo veci. Predmetom konania tak zostalo zaplatenie sumy 170,34 Eur s príslušenstvom.

16.1 Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16.2 Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti. 12 19Csp/69/2020

16.3 Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje

poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16.4 Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

16.5 Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16.6 Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych 13 19Csp/69/2020

podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

16.7 Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, 14 19Csp/69/2020

- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

16.8 Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

16.9. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17.1 Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17.2 Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17.3 Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením

pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi 15 19Csp/69/2020

aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18.1 V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa XX.XX.XXXX uzatvretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vystupovala v zmluvnom vzťahu so žalovaným nepochybne ako podnikateľ, poskytujúci klientom úvery z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný túto zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Uplatnený nárok tak vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a preto je na právne vzťahy strán sporu potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o úvere je síce tzv. absolútnym obchodom, ale nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, ustanovenia Obchodného zákonníka sa použijú iba v prípade, ak je táto právna úprava výhodnejšia, ako úprava spotrebiteľského práva. Príslušná zákonná ochrana spotrebiteľovi musí byť zachovaná aj v prípade, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky na ďalšieho veriteľa. Žalobca v prejednávanej veci nárok na zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom, a teda aj svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, odôvodňoval uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky s nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorým je Všeobecná úverová banka, a.s. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor, bolo povinnosťou súdu ex offa skúmať aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

18.2 Všeobecne sa pod vecnou legitimitáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana civilného procesu (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitimitácia) a sporová strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (pasívna vecná legitimitácia). O nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie sa jedná v prípade, ak žalobca, ktorý tvrdí, že je nositeľom hmotného práva v konaní nepreukáže, že je takýmto nositeľom. Aktívna aj pasívna vecná legitimitácia je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). Otázkou vecnej legitimitácie súd skúma ex offa v každom štádiu konania a nedostatok aktívnej či pasívnej vecnej legitimitácie bez ďalšieho vždy vedie k zamietnutiu žaloby (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.10.2017, sp. zn. 6Co/110/2017).

18.3 Ako súd uviedol vyššie, medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. na jednej strane a žalovaným na druhej strane bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému v sume 2.300,- Eur, ktorú sumu sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach vo výške 66,33 Eur. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením sa Všeobecná úverová banka, a.s. stala právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. vo vzťahu k pohľadávke voči žalovanému z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením splátok úveru, Všeobecná úverová banka, a.s. pristúpila k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky oznámením zo dňa 23.05.2018, čím sa stal splatným celý dlh. Vyhláseniu 16 19Csp/69/2020

mimoriadnej splatnosti predchádzala predžalobná upomienka zo dňa 28.03.2018. Následne Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok k XX.XX.XXXX predmetnú pohľadávku na žalobcu.

18.4 Nakoľko zánikom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. sa VÚB, a.s. stala jej právnym nástupcom, žalovaný sa stal klientom banky a súvisiaca pohľadávka získala povahu bankového záväzku. Z vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách totiž nemožno vyvodit', že toto ustanovenie by sa malo vzťahovať len na tie pohľadávky, ktoré boli „od počiatku“ bankové, a preto sa týka nielen pohľadávok banky, v ktorých bola banka v pozícii veriteľa od vzniku konkrétneho záväzkového vzťahu, ale aj pohľadávok, v ktorých zákonom predpokladaným spôsobom získala postavenie veriteľa v neskoršom období po vzniku záväzku/pohľadávky. Vzhľadom na uvedené je na platné postúpenie

pohľadávky z pôvodného žalobcu VÚB, a.s. na aktuálneho žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o. potrebné splnenie podmienok vymedzených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách obsahuje osobitnú úpravu postúpenia pohľadávky, písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Prvou podmienkou platného postúpenia pohľadávky je výzva banky adresovaná klientovi na zaplatenie omeškaného peňažného záväzku. Druhou podmienkou platného postúpenia pohľadávky je omeškanie klienta s platením po dobu viac ako 90 dní. Gramatickým výkladom zákonného ustanovenia za použitia slovného spojenia, že omeškanie klienta musí nastať „napriek písomnej výzve“, dospel súd k záveru, že požadovaných 90 dní omeškania plynú až od vyzvania klienta banky v súvislosti s jeho omeškaním. Takýto výklad je aj v súlade s účelom zákona, ktorým je upozorniť klienta na omeškanie a dať mu možnosť v priebehu 90 dní dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky inému subjektu. Inak by výzva stratila opodstatnenie a banka by mohla postúpiť svoju pohľadávku zároveň s výzvou, čím by bola dlžníkovi odňatá možnosť svoj dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky na inú osobu ako banku.

18.5 V prejednávanej veci si žalobca uplatnil nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako právny nástupca pôvodného veriteľa (banky) z titulu postúpenia pohľadávky. Z uvedeného dôvodu súd skúmal splnenie podmienok ustanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách a dospel k záveru, že nebola naplnená podmienka doručenia písomnej výzvy banky dlžníkovi na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky tak, ako to vyžaduje predmetné zákonné ustanovenie. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, takáto výzva musí byť kvalifikovaná. Napriek tomu, že zákon nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti výzvy, z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt bez súhlasu dlžníka. Súd má za to, že spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t. j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Uvedené pritom neobsahovala výzva zo dňa 28.03.2018 označená ako Predžalobná upomienka a ani Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX, pričom z ich obsahu nemožno ani ustáliť, že by bolo úmyslom banky predmetnú pohľadávku postúpiť na inú osobu. Je pritom zrejmé podľa obsahu, že účelom vyhotovenia týchto listín bolo jedine dodržanie postupu stanoveného § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre to, aby sa pohľadávka mohla účinne stať splatnou ešte pred uplynutím dojednanej konečnej splatnosti. Doručenie Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa XX.XX.XXXX pritom nebolo v konaní ani preukázané, keďže žalobca 17 19Csp/69/2020

nepredložil žiadnu listinu o tom, že by uvedenú písomnosť vôbec žalovanému odoslal a tak sa mohla dostať do jeho dispozičnej sféry. Je potrebné poukázať aj na to, že písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré zastávajú rovnaký právny názor (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/16/2021 zo dňa 19.05.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/36/2020 zo dňa 13.05.2021). Absencia riadnej výzvy na úhradu dlžníkovi pred postúpením pohľadávky preto spôsobuje nesplnenie podmienok stanovených zákonom pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle kogentného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca sa tak platne nestal veriteľom postúpenej pohľadávky, a preto mu ani nesvedčí aktívna vecná legitímácia pre uplatnenie takejto pohľadávky na súde.

18.6 V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že ak by pristúpil k záveru, že žalobu možno považovať za výzvu banky predpokladanú § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko táto bola podaná pôvodným žalobcom VÚB, a.s., rovnako by musel konštatovať, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko by nebola splnená ďalšia podmienka, a to uplynutie 90 dní. K doručeniu žaloby žalovanému došlo dňa 04.05.2021 a k postúpeniu pohľadávky na žalobcu dňa 21.06.2021. Z uvedeného je zrejmé, že bola pohľadávka postúpená pred uplynutím 90 kalendárnych dní, a teda došlo k porušeniu ďalšej podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, z ktorého dôvodu je rovnako postúpenie pohľadávky neplatným právnym úkonom.

18.7 Vzhľadom na uvedené, kedy nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa VÚB a.s. na žalobcu v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, súd vo výroku II. tohto rozsudku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

18.8. Nad rámec uvedeného súd zároveň poukazuje na to, že v prejednávanej veci existuje aj ďalší dôvod na zamietnutie žaloby. Súd dospel k záveru, že pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. pri uzatváraní zmluvy so žalovaným nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď nedostatočne zisťoval údaje žalovaného ako spotrebiteľa a keď riadne nevyhodnocoval pomery na strane žalovaného. Súd poukazuje na to, že pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie sú potrebné informácie, ktoré si veriteľ musí zabezpečiť pri uzatváraní zmluvy so spotrebiteľom, ktorý prejavuje záujem zmluvu uzavrieť. Je však povinnosťou veriteľa získané informácie následne overovať a vyhodnotiť. Za dostatočné možno považovať iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľ povinný poskytnúť veriteľovi úplné, pravdivé a presné údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať úver, avšak to nezabavuje veriteľa povinnosti poskytnuté údaje náležite preveriť v príslušných databázach, k čomu spotrebiteľ, v danom prípade žalovaný, dával súhlas so spracovaním jeho osobných údajov. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by pôvodný veriteľ akýmkoľvek spôsobom zisťoval príjmy, výdavky a rodinný stav žalovaného pred uzatvorením zmluvy. Žalobca síce uviedol, že žalovaný z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky, avšak toto svoje tvrdenie 18 19Csp/69/2020

nijakým spôsobom nepreukázal, pričom práve jeho zaťažuje dôkazné bremeno preukázania postupu podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd zároveň poukazuje na to, že len čestné vyhlásenie spotrebiteľa, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku, ako posúdenie bonity podľa zákona nestačí. Nie je možné vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestačí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa, lebo zákon jasne hovorí o preverení údajov nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, čo tu žalobca nepreukázal, že náležite preveril. Žalobca taktiež nepreukázal, že by pôvodný veriteľ prihliadal na údaje z akejkoľvek príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (napr. preverenie cez Sociálnu poisťovňu a podobne). Neuniesol teda dôkazné bremeno na preukázanie splnenia tejto povinnosti. Aby súd mohol v súdnom konaní konštatovať riadne splnenie povinností podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., je potrebné predložiť mu konkrétny dôkaz (výstup) preukazujúci to, ako, kedy a s akým konkrétnym výsledkom malo byť takéto preverenie dlžníka v príslušných registroch a databázach veriteľom vykonané, čo sa v prejednávanej veci nestalo. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa, keď v konaní nebolo preukázané, že by pôvodný veriteľ náležite skúmal a vyhodnotil bonitu žalovaného, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (ust. § 11 ods. 2 veta druhá zákona č. 129/2010 Z. z.). Žalovaný reálne čerpal istinu úveru vo výške 2.300,- Eur, pričom celkovo uhradil sumu 3.365,61 Eur (úhrada splátok 2.934,11 Eur + úhrada žalovaného zo dňa 23.03.2021 vo výške 431,50 = 3.365,61 Eur). Pri konštatovaní, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, je zrejmé, že všetka žalovaným čerpaná istina úveru bola už vrátená, dokonca aj preplatená, keďže žalovaný uhradil sumu prevyšujúcu výšku poskytnutej istiny. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že niet nesplatenej istiny, ktorej úhradu by súd mohol ešte žalobcovi priznať. Aj z tohto dôvodu je preto potrebné žalobu považovať za nedôvodnú.

18.9 Vzhľadom na vyššie uvedené závery sa súd nezaoberal ďalšími, zo strany žalovaného vznesenými námietkami. Súd poukazuje na to, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu.

19.1 Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19.2 Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19.3 Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

19.4 Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. 19 19Csp/69/2020

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 601,84 Eur s príslušenstvom. V priebehu konania žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 431,50 Eur s príslušenstvom pre správanie sa žalovaného, ktorý po podaní žaloby dňa 23.03.2021 vykonal úhradu v sume 431,50 Eur. V časti, v ktorej súd konanie zastavil, preto nesie procesné zavinenie na zastavení konania žalovaný. Vždy platí,

že kto zavinił čiastočné zastavenie konania (v tomto prípade žalovaný), mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu, teda žalobcovi. Preto v späťvzatej časti o zapltenie sumy 431,50 Eur s príslušenstvom bol úspešný žalobca. Po čiastočnom späťvzatí žaloby predmetom konania zostalo zapltenie sumy 170,34 Eur s príslušenstvom. Žaloba bola zamietnutá, a teda v tejto časti bol úspešný žalovaný. Zhrnúc uvedené, žalobca bol úspešný v rozsahu 71,70 % a žalovaný bol úspešný v rozsahu 28,30 %. Z uvedeného vyplýva, že úspešnejším bol žalobca, ktorého čistý úspech (úspech - neúspech) predstavuje 43,40 %. Preto súd vo výroku III. tohto rozsudku priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43,40 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín, písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- 20 19Csp/69/2020

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).